

እታ ብሥምረት እትጉግዝ (ሲኖዶሳዊት)፣ ቅድስቲ ስድራ

በዓላት ልደትን ጥምቀትን ጳጳሳዊ ጳጳሳዊ 7 ጥሪ 2022

ክቡር ሕዝብ እግዚአብሔር፣

“ካብ እግዚአብሔር አባናን፣ ካብ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስን ጸጋን ሰላምን ንኣኻትኩም ይኹን” (1ቆሮ 1:3)።

እግዚአብሔር ብዓይኒ ምሕረት ስለዝረአየና፣ እንሆ ሎምዘመን እውን ልደት መድኃኔ ዓለም ከነብዕል ኣብቁዑና። ንኣኡ ወትሩ ክብርን ምስጋናን ይብጽሓዮ። ኣብ ሃዋርያው ጉዕዞ ሲኖዶስን ዓመት፣ ቅዱስ ዮሴፍን ስለእንርከብዮ ኣርእስትን ትሕዝቶን ናይ መልእኽተይ ንቅድስቲ ስድራ ማለት፣ ኢየሱስ ማርያም ዮሴፍ ዝምልከት ክኸውን መሪጸ። ካብ ቅድስቲ ስድራ ዝበልጽ ኣብነት ሲኖዶሳውነት ከኣ ኣይንረክብን ኢና። ምስእም እናተገግዘና፣ ካብኣቶም ከኣ ሓቀይና ሓድነትን፣ ሱታፊን ተልእኮን እንመሃር ይግበረና።

ድንግል ማርያም፣ ጳል ኢያቄምን ሃናን፣ ኣብ ናዝሬት ብትሕትናን ብእምነትን ንቡር ሕይወታ እናመርሐት እንከላ እዩ፣ ሓይ መዓልቲ ገብርኤል መልእኽቲ ብእግዚአብሔር ተላኢኹ “ሰላም ንኣኺ ለ ምልእተ ጸጋ፣ እግዚአብሔር ምሳኺ እዩ፣ ንሰኺ ካብ ኣንሱቲ ዝተባረኸኪ ኢኺ” (ሉቃ 1:28) እናበለ ብዘገርም ቃላት ዝተሃረቡ። ንሳ ግን ቡቲ ትርኢቲን ቡቲ ዝተሃረቡ ቃላትን ኣዘያ ሰንበደት። “እዚ ከምዚ ዝበለ ሰላምታስ እንታይ ኮን ይኸውን ኢላውን ሓሰበት” (ሉቃ 1:29)። ክንድዚ ዝእክል ሰላምታስ ሰቕ ኢልካ ኣይመጽእን እዩ፣ እንታይ ከሰበሰይ ይኸእል ይኸውን? ዝኸእሎ ድዩ ወይ ልዕሊ ዓቕመይ ይኸውን? እናበለት ከተሰላሰልን ክትሓትትን ባህርያዊ እዩ። እቲ መልእኽ ግን “ማርያም! ኣብ ቅድሚኻ ኣምላኽ ጸጋ ረኺብኪ ኢኺ እም ኣይትፍርሂ፣ እንሆ ክትጸንሲ ወዲ ወን ክትወልዲ፣ ሰሙ ከኣ ኢየሱስ ክትሰምዶዮ ኢኺ። ንሱ ዓብይ ኪኸውን ወዲ እቲ ልዑልውን ኪሰሃል እዩ” (ሉቃ 1:30-32)። ጸጋ ረኺብኪ ዝብል ዘረባ፣ ተሓራኺ፣ ተባራኸኪ፣ ንሓይ ዓብይ ተልእኮ ተጸዊዕኪ ማለት እዩ። ብሓቂ ከኣ እኖና እግዚአብሔርን ማርያም ካብ ኩለን ኣንሱቲ ኣደ መድኃኔ ዓለም ክትከውን ብእግዚአብሔር ዝተመርጸት ጳል ኣዳምን ሔዋንን እያ። በዚ ምክንያት እዮም ኣቦታትና እውን ኣብቲ ብሰም እግዚአብሔርን ማርያም ዝጸሓፉዎ ቅዳሲ፣ “በኣማን ነጻሪ፣ እግዚአብሔር ኣብዮ እምሰማይ፣ ምሥራቀ ወምዕራብ፣ ሰሜን ወደብዮ፣ ወሰተ ኩሉ ኣጽናፍ ኣሰተንፈሰ ወኣጸነወ፣ ወኣረኸበ ዘኸማኪ፣ ወምሥራ መዐሃ ዚኣኪ ወኣፍቀረ ሰነኪ፣ ወፈኒወ ወልዶ ንቤኪ ዘያፈቅር”። ብሓቂ እግዚአብሔር ኣብዮ ካብ ሰማይ ንምሥራቅን ምዕራብን፣ ንሰሜንን ንደቡብን ኣነጹሩ ጠመተ። ኣብ ኩሉ ገነት ኣሸተተ፣ ከማኺ ግና ኣይረኸበን፣ ንመዐኸኺ ተቐብሎ፣ ንግርማኺ ፈተም፣ ነቲ ዘፍቅር ወዳ ከኣ ናባኺ ለኣኻ (ቅዳሴ ማርያም፣ ጉሰዐ) እናበሉ ድንግል ማርያም ኣብ ናይ መድኃኔ ዓለም ናይ ድኅነት ስራሕ ተሳታፊት ከምዝኾነት ዝገልጹ። እኖና እግዚአብሔርን ማርያም ነቲ እግዚአብሔር ዝሓተታ ሕቶ ሕራይ ዝብል መልሲ ምስ ሃበት፣ እቲ ዝዓበዩ ተአምር ተፈጸመ። “እቲ ቃል ሥጋ ኮነ፣ ጸጋን ሓቅን መሊኡም ከኣ ምሳና ነበረ” (ዮሐ 1:14)። ዝዚ ኢና፣ ኣብ ትምህርተ ክርስቶስ፣ ምሥጢረ ሥጋዊ እናበልና ንጽውዖ። ከም ኣተሓሳስብ ስብ እንተ ትሓሰብ እዚ ተአምር ምስ ተፈጸመ፣ ማርያም ኮሪዓ ኣብ ገዝእ ኮፍ ኢላ ክትብጸሕት ክትከብርን ምደለየት። በንጻሩ ግን “ቡቲ ጊዜ እቲ ማርያም ንመገሻ ተበገሰት፣ ቀልጠፋ ድማ ንዝባን ይሁዓ ናብ ሓንቲ ዓዲ ደብሰት። ናብ ቤት ዘካርያስ ብምእታው ከኣ ንኤልሳቤጥ ሰላም በለታ” (ሉቃ 1:39)። ኣይንካሪም ካብ ናዝሬት ገለ 120 ኪሎሜተር ይርሕቅ። ማርያም ግን ጸዋራት ወልደ ኣምላክ ኮይና ነቲ ናይ ድኅነትን ሓርነትን ጥዑም ብሥራት ሸዑ ንሸዑ ከተካፍሎ ተበገሰት። በዚ ምክንያት ዘካርያስን ኤልሳቤጥን ጥራይ ዘይኮኑ እቲ ገና ኣብ ማኅጸን ኣዲኡ ዝነበረ ዮሓንስ መጥምቕ’ውን ብሓገሶ ተሰራሰረ። ብሓቂ ንመድኃኔ ዓለም እንተተሰኪምካ ኮፍ ኢልካ ክትዛኻ ኣይትኸእልን ኢኻ፣ ወትሩ ተገግዚ፣ ወትሩ ሓዋርያ፣ ወትሩ መስካሪ፣ ክትከውን ይድርኸካ።

ቅዱስ ማቴዎስ ወንጌላዊ ከምዘዘነትዎ “ልደት ኢየሱስ ክርስቶስ ከኣ ከምዚ እዩ፣ ኣዲኡ ማርያም ንዮሴፍ ተሓጸያ ከኣል፣ ከይተቐረቡ ብመንፈስ ቅዱስ ጠረጎ ተረኽበት። ዮሴፍ ሕጹዩ ጻድቅ ስለዝነበረ፣ ብገብሩ ኪኃድጋ ደኣ ሓሰበ እምበር ኪገልጽ ኣይደለየን” (ማቴ 1:18-19)። ዮሴፍ ብሓቂ ኣብ ጸገም እዩ ተረኽቡ። ከም ቅኑዕ ሰብ መጠን፣ ንማርያም ከኣ ብልቢ ዩፍቀራ ስለዝነበረ፣ ከምዚ ንሕና ብቀሊሎ ንገብር፣ ከቃልና፣ ከዋርዳ ኣይደለየን። ብውርደታ ክኸብር፣ ወይ ሰብ ክድንግጸሎ ኣይደለየን። በዚ ምክንያት “እንሆ መልእኽ እግዚአብሔር ብሕልሚ ተራእዮ፣ ከምዚ ድማ በሎ፣ ‘ዮሴፍ ወዲ ዳዊት፣ እቲ ካብእ ዚውለድ ብመንፈስ ቅዱስ ስለዝኾነ ንሕጽይትኻ ማርያም ምውሳዕ ኣይትፍራህ፣ ወዲ ክትወልድ እያ ንሱ ከኣ ንሕዝቡ ካብ ኃጢአቶም ኪድንግጹም እዩ እም ሰሙ ኢየሱስ ክትብሎ ኢኻ” (ማቴ 1:20-21) ይብሎ። ከምቲ መልእኽ እግዚአብሔር ንማርያም ዓብይ ብሥራት ዘበሠራ ከምኡ ከኣ ንዮሴፍ ዝዚ ዘሓገሶ ጥዑም ዜና ነገር። ዮሴፍ ከኣ “ካብ ድቃሱ ተንሢኡ መልእኽ እግዚአብሔር ከምዝላዘዘ ገበረ፣ ንማርያም ሕጽይቱ ወሰዳ” (ማቴ 1:24)። ከም ክልተ ፍቁራት፣ ማርያምን ዮሴፍን፣ ጥንቁቓት ሰማዕቲ ቃል እግዚአብሔርን ኣዘዮም ድልዳላት ኣመንትን ተአዘዘትን ምዃናም ኢና ንርእኢ። ፍቕርም ኅብረትን ሓድነትን ስለዝሃዩም እትወልደሉ ጊዜ ምስ ቀረቡ፣ ቅዱስ ሉቃስ ከምዝብሎ፣ “ዮሴፍ ድማ ካብ ቤት ዳዊትን ካብ ዓሌቲን ሰለ ዝነበረ፣ ካብ ገሊላ ካብ ከተማ ናዝሬት ምስታ ጠረጎ ዝነበረት ማርያም ሕጽይቱ ናብ ይሁዓ፣ ቤተ ልሔም ናብ እትሰሃል ከተማ ዳዊት ኪጸሓፍ ደብ” (ሉቃ 2:4-5)። ዮሴፍ ናይ በዓል ኪዳንን ወላድን ምሉእ ኃላፍነት ስለዝለበሰ ነታ ብጽሕቲ ወርኪ ሕጽይቱ ማርያም ገና ኢየሱስ ኣብ ማኅጸን ኣዲኡ እንከሎ ቅድስቲ ስድራ ኃቢራ እትጉግዝ (ሲኖዶሳዊት) ስድራ ኮነት። ዮሴፍ ነታ ብጽሕቲ ወርኪ ዝኾነት ሕጽይቲን ነቲ ኣብ ማኅጸን ዝነበረ መድኃኔ ዓለምን ብዓብይ ሓልዮት ከሰንዮምን ከከናኸናምን ጀመረ። ኣብ ቤተ-ልሔም ምስ በጽሑ “ጊዜ ሕርሳ በጽሐ፣ በኹራ ወዳ ወለደት፣ ብኣጭርቕቲ እውን ጠቐለለቶ” (ሉቃ 2:6-7)። ዋዜማ በዓለ ልደት እውን፣ ብዘገርም ቃላት፣ “ኣስከቡቶ እሙ ወሰተ ጉሰ እብን፣ ከደነቶ እሙ ቆጽሰ በለሶን ወትቤሎ እሙ፣ ዮም ተወልደ መድኃኔ ዓለም፣ ዮም ተወልደ ከሃቴ ብርሃን”።

አዲሱ አብ በዓቲ እምኔ አደቀሰቶ ብቀጽሲ በለሰ ከደነቶ አዲሱ ሎሚ መድኃኔ ዓለም ተወሊዱ ሎሚ ከሳቴ ብርሃን ተወሊዱ በሉቶ፤ ብምባል ነቲ ዓብይ ምሥጢር ብገርሀይና ቃላት ይገልጹ። እዚ ኩሉ ክኸውን ከሎ ግና ሕዝቢ ቤተልሔም ኮነ፤ ሕዝቢ ኢየሩሳሌም ከምዘይናቶም እዮም ርእየሞ። በዚ ምክንያት ማርያም ንወዳ ምስ ወለደት፤ “አብቲ መገደር ኢጋይሽ ሥፍራ ሰለዘይነበርም ደማ አብ መብልፅ ማል አደቀሰቶ” (ሉቃ 2:7)። እቶም አብ በረኻ ዝነበሩ ንሱን እንተዘይኮይኑ ካልእ ክበጽሑም ዝመጸ ወይ ብኩነታቶም ዝተገደሰ አይነበረን። ንሳቶም ከአ “ከምቲ ዝተነግርኩም ኮይኑ ሰለዘረኸሎም፤ ሰለቲ ዝሰምዑዎን ዝረአዩዎን ኩሉ ንኣምላኽ እናኸበሩን እናወደሱን ተመልሱ” (ሉቃ 2:20)። ኣብዚ እዋን ልደት እምበኣር ብፍላይ ንሰደተይናታትን፤ ነቶም ዘዕርፉሉ መገደር ዝሰኣኑን ብፍሉይ ንዘክርም። ንሱን ምሕጋዝ ንኢየሱስ ሕጻን ኣብ ልብኻ ምቕባል ማለት እዩ።

ማርያምን ዮሴፍን ንቢሮም ንኢየሩሳሌም ከይደም ከም ልማድ ሕጊ ኪገቡሉ ንኢየሱስ ሕጻን ናብ ቤተመቐደስ አቕረቡዎ (ሉቃ 2:22-40 ረአ)። ደሓር ግን ሰብ ጥበብ ካብ ምብራቕ መጺአም ንሄሮድስ አበይ ከም ዝውለድ ምስ ሓተትዎ ኣዘዩ ሰለዝሰንበደ ፤ ንኢየሱስ ክረክብ ኢሉ፤ ነቶም ኣብ ቤተልሔምን ከባቢኣን ዝነበሩ ካብ ክልተ ዓመት ንታሕቲ ዝዕድሚኦም ተባዕቶት ቆልዑት ክቐተሉ መደቡ። እቶም ሰብኣ ሰገል ምስ ከዱ ግን “መልኣኽ እግዚአብሔር ንዮሴፍ ብሕልሚ ተራእዮ፤ ‘ሄሮድስ ነዚ ሕጻን ኪቐትሎ ይደሊ ኣሎ እም ተንሥእ ነዚ ሕጻንን ነዲኡን ጊዝካ ናብ ግብጺ ህይም፤ ክሳብ ዝነግረካ ከአ ኣብኡ ጸናሕ’ በሎ” (ማቴ 2:13)። ቅድስቲ ስድራ እንደገና ንቢራ ናብ ዓዲ ጓና ክትጉግዝ ተረኸበት። እቶም ነቲ ሕጻን ክቐትሎዎ ዚደለዩ ክሳብ ዝሞቱ ከአ ኣብ ስደት ጸንሐት። “ሄሮድስ ምስ ሞተ፤ እንሆ ኣብ ግብጺ መልኣኽ እግዚአብሔር ንዮሴፍ ብሕልሚ ተራእዮ። ‘እቶም ነዚ ሕጻን እዚ ኪቐትሎዎ ዚደለዩ ሞይቶም እዮም እም ተንሥእ ነዚ ሕጻንን ነዲኡን ጊዝካ ናብ ምድሪ እስራኤል ኪድ በሎ ንሱ ደማ ተንሥእ ነቲ ሕጻንን ነዲኡን ጊዙ ናብ ምድሪ እስራኤል ኣተወ” (ማቴ 2:19-21)። ገና ወዲ ሄሮድስ፤ ኣርኬላምስ ኣብ ይሁዳ ነጊሡ ሰለዝነበረ ግን ኣብ ክንዲ ንቤተልሔም ወይ ኢየሩሳሌም ዝኸዱ፤ መልኣኽ እግዚአብሔር ብዝሃበም መምርሒ ነቲ ሕጻን ሓዘም፤ ከም ሓንቲ ብሥምረት እትጉግዝ ሲኖዶሳዊት ስድራ ናብ ምድሪ ገሊላ ናብ ናዝሬት ከዱ። እቲ ኣብ ኦሪት “ናዝራዊ ኪበሃል እዩ” ዝተባህለ ምእንቲ ክፍጸም ከአ ናብ ናዝሬት ኣቲዎም ኣብኣ ተቐመጡ። ዓመት መጸ ከአ ንቢሮም ንኢየሩሳሌም ይነግዱ ከምዝነበሩ ቅዱስ ሉቃስ የዘነትወልና (ሉቃ 2:41-52 ረአ)። ኢየሱስ ወዲ 12 ዓመት ኮይኑ ንኢየሩሳሌም ምስ ወለዱ ኣብ ዝነገደሉ ጊዜ ግን ዓብይ ጸገም ተፈጥረ። ንሠለስተ መዓልቲ ዝኣክል እታ ሥምርቲ ስድራ ንፋስ ዝኣተዎ መሰላ። ማርያምን ዮሴፍን ሰንቢደም ከይበልዑ ከይሰተዩ፤ ከይደቀሱ እውን ወደም ኣብ ምድላይ ተጸምዱ። ኣብ ቤተ መቐደስ ኣብ ማእከል ሊቃውንቲ ምስ ረኸቡዎ ከአ፤ አዲሱ “በል ወደይ፤ ሰለምንታይ ደኣ ከምዚ ዝበርካና? እንሆ ኣነን ኣሶኻን ተሸጊርና ክንደልዩካ ቀኒና በለቶ” (ሉቃ 2:48)። ኢየሱስ ግን ኣዘዩ ዘገርም መልሲ እዩ ዝሃበም “ንምንታይ እም ትደልዩኒ? ኣብቲ ናይ ኣቦይ ቤት ክህሉ ከምዝግብኣኒደ ኣይትፈልጡን ኢኹም? በሎም” (ሉቃ 2:49)። ቅዱስ ሉቃስ ቀጺሉ ንሳቶም ግና ነቲ ዝበሎም ዘረባ ኣይተረድኡዎን ይብልና። ኢየሱስ ወዲ ኣምላኽ ምኅኑ ከሕሰቦም ኢሉ ነዚ ዘይርድእዎ ሕቶን መልሰን ምስ አቕረቡሎም፤ እንደገና “ምስኣም ወራዱ ናብ ናዝሬት መጸ፤ ይእዘዘም’ውን ነበረ፤ አዲሱ ደማ ነዚ ኩሉ ነገር ኣብ ልባ ተሞህሎ ነበረት። ኢየሱስ ከአ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽን ሰብን ብጥበብን ብቁመትን ብጸጋን ዓበዮ” (ሉቃ 2:52-53)። ብዙኅ ዘይበርሃላ ነገራት ስለዘጋጥማ እታ ሥምርቲ ስድራ’ውን ጸጸኒሓ ካብ ዘረባ ሱቕታ ትመርጽ እያ። መድኃኔ ዓለም ብፍቕሪ ዝጠመራ ተጉግዚት ስድራቤት ግን፤ ኣብ ውዑይን ኣብ ዝሕልፍን፤ ሓንቲ ሥምርቲ ስድራ ኮይና እያ ንኩሉ ትነብርን ትሰግርን ።

እዛ ብሥምረት እትጉግዝ (ሲኖዶሳዊት) ቅድስቲ ስድራ እንታይ ትምህረና? ንዝብል ሕቶ ንምምላስ ተመክሮ ናይቶም ብኮኸብ ተመሪሖም ነቲ ሕጻን ክሰግዱሉ ዝመጹ ሰብኣ-ሰገል ወይ ሰብ ጥበብ ንርእ (ማቴ. 2:1-12)። ሰብኣ-ሰገል መጀመርያ፤ ኣብ ትጽቢት እዮም ዝነበሩ ዝነበሩ። ኣብ ዕለታዊ ሕይወቶም ንዝገበዩን ዝለዓለን ድኅነት ሓርነትን እናተመዘዩ ብተሰፋ ስለ ዝተጸበዩን ዝጸንሑን፤ ምልክት ምስ ረኣዩ ከአ ብድልዩትን ብትብዓትን ሰለዝተበገሱ፤ ኣብ ጉዕዞኦም ነቲ ዝመርሖም ዝነበረ ኮኸብ ክርእይዎን ክለልይዎን ከአሉ። ኣብ ሰማይ ኣሸሓት ከዋኸብቲ ኣለዉ። እንተኾነ ነቲ ሓደ ናብ መድኃኔ-ዓለም ዝመርሖም ኮኸብ ፈልዮም ክለልዩን ኩሉ ሓዲጎም ንኣኡ ኪኸተሉን ዝሓዘም እቲ ጽኑዕ እምነቶምን ተሰፋኣምን እዩ። ኣብ ጉዕዞኦም፤ ብርግጽ ጽምእን ጥምየትን፤ ጸልማትን ኣራዊትን ብዙኅ ካልእ ዕንቅፋትን ኣጋጢሙዎም እዩ። ሓድሓደ ጊዜ እቲ ዝመርሖም ዝነበረ ኮኸብ ካብ ኣዲንቶም ይኸወል ነበረ። ንሳቶም’ውን ኣብ’ቲ መንገዲ ከይሰግኡን ብዛዕባ ጉዕዞኦም ከይተጠራጠሩን ኣይተረፉን ይኹን። እንተኾነ ሳላ ጽንዓቶም ነዚ ኩሉ ኣሸኒፎም፤ ነታ ንጉሥ ዓለም ዝተወልደላ ከተማ እናደለዩ ጉዕዞኦም ቀጸሉ። ኣብ ኢየሩሳሌም ምስ በጽሑ ናብ ንጉስ ሄሮድስ ኣትዮም መድኃኔ ዓለም ኣበይ ከምዝውለድ ሓተቱ። እንተኾነ ነቲ ኮኸብ ይኹን ንኢየሱስ ኣብ እንዳ ሄሮድስ፤ ኣብ ቤተ መቐደስ፤ ወይ ኣብ ኢየሩሳሌም ኣይረኸብዎምን። ብኣንጻር ነቲ ኮኸብ-ጽባሕን ጸሓዩ-ጽድቕን ዝኾነ ወልደ እግዚአብሔር ኣብ ሓንቲ ንእሸቶ ቍሸት ኣብ እንዳ ሓሰር ረኸብዎ። ምስ ረኸብዎ ከአ ኣብ ቅድሚኡ ተደፊኦም ሰገድሉ። ወርቂ ንንግሥነቲ፤ ዕግን ንክህነቲ፤ ክርበ ንመሥዎዕትነቲ ወፍዮም፤ ብናይ ሄሮድስ ተንኮል ከይተታለሉ ካብ’ቲ ንሶም ዝሃቡዎ ህያባት ኣዘዩ ዝገበዩ ክበር ዕንቁ ሓዘም ንዓደምን ናብ ንቡር ዕለታዊ ሕይወቶምን ተመልሱ። ንሕና ከአ ንኣኡም መሰልና፤ ብዝተሓደሰ እምነትን ተሰፋን ፍቕርን፤ ብዓሚቕ ኅብረት፤ ብነጡፍ ሱታሬ፤ ብትጉህ ተልእኮ ክንጉግዝ የድልዩና። ኣብ’ዚ ጀሚርናዮ ዘሎና ጉዕዞ ሲኖዶስ’ውን ቤተክርስቲያን ካባና እትሓቶ ዘላ እዚ ተጸምዶ’ዚ እዩ።

ኣብ’ዚ በዓላት ልደትን ጥምቀትን፤ ኣብ መላእ ጉዕዞ ሲኖዶስ’ውን፤ ነፍስ ወከፍና፤ “ኣ ብሥምረት ዝተጉግዘኪ ሲኖዶሳዊት ቅድስቲ ስድራ፤ ኢየሱስ ማርያም ዮሴፍ፤ ነፍሰይን ልበይን ሕይወተይን እህበኩም ኣሎኹ፤ ወትሩ ምሳኹም ከምዝጉግዝ ግበሩኒ” እናበልና ክንጽሊ ይግባእ። ብሓቂ “ሕጻን ተወሊዱልና፤ ወዲ ተሞሂቡና እዩ፤ ንሱ ከአ ዝኢና ኪኸውን እዩ። ንሱ ግሩም መኻሪ፤ ብርቱዕ ኣምላኽ፤ ዘለዓለማዊ ኣቡ፤ መሰፍን ሰላም ተግሂሎ ክጽዎዕ እዩ፤ ግዘኣት መንግሥቲ እናዓበዩ ኪኸይድ እዩ፤ ብዘመን መንግሥቲ ደማ ኩሉ ጊዜ ሰላም ኪኸውን እዩ። ኣብ ዙፋን ንጉሥ ዳዊት ኮይኑ ኪገዝእ እዩ። ካብ ሕጃ ንዘለዓለም ብሓቅን ብፍትሕን ኪገዝእ እዩ” (ኢሳ 9:6-7)። ሎሚ እውን እዚ መሰፍን ሰላም መድኃኔ ዓለም፤ ኣብ ልብና ኣብ ዝገና፤ ኣብ ቍምሰናና፤ ኣብ ርእስ ኤጳርቅናና፤ ኣብ መላእ ቤተክርስቲያንና ክውለድ እዩ ዝደለ። ከም ማርያምን ዮሴፍን ልብና ከፊትና ብታሕጓስ ክንቅብሎ የኸእለና። ምስቶም መላእኽቲ ኮይንና ደማ “ሰብሓት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ሥምረቱ ለሰብእ” ንበል። ንኩልና ከአ ቡሩኽን ሕጉን በዓለ ልደትን ጥምቀትን ይግበረልና።

+ ንዚ መንግሥተኛ ክክሰርኪ
እብን መንግሥተኛ ኣብ ተሰፋማርያም፤
ሊቀ ጳጳሳት ዘመንበረ ኣሥመራ፤

